

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 45.

Sjerde Sessions anden Samling.

15de Møde.

Løvedagen d. 2. April.

(Fortf.)

Turen: Med Hensyn til det her foreliggende Ændringsforslag, vedkommende Christiansø, maa jeg tillade mig at bemærke, at siden denne Sag var under Behandling i det forrige Finantsudvalg, er der fra Commandanten paa Christiansø indløbet en detailleret Indberetning, som aarligen indsendes om de forskjellige Bygningers Tilstand, ligesom ogsaa Overslag over de Bekostninger, der ere nødvendige for at sætte dem i tilbørlig Stand. Efterat man har kunnet gjøre sig bekendt med dette Document, saa troer jeg, at man ikke kan andet end erkende, at Ministeriet sikkerlig ikke kan tilvejebringe de fornødne Arbejder ved Bygningerne for en ringere Sum end den, der er anslaaet, det vil sige, saavidt man er istand til at dømme om en Ting af den Art i Afstand, naar man ikke kan komme umiddelbart til den (Hør!). Jeg maa ogsaa bemærke, at Ministeriet saavidt er kommet den tidligere Indstilling af Finantsudvalget imøde, som denne Sum er nedsat med 3000 Rbd. imod, hvad der var blevet opført i Budgettet, som blev forelagt i October Maaned, saa at det forekommer mig, at der deri er en Grund til ikke at vedtage det Ændringsforslag, som her foreligger.

Monrad: Jeg anseer det for afgjort, at der hersker stor Meningsforskjellighed om man skal bevare Christiansø som Fæstning eller ikke. Jeg troer, at Meningen hos de Saghyndige begynder at helde meget mere end tidligere til, at den er unødvendig, og at de Penge, som anvendes paa den, kunde anvendes langt bedre. Jeg troer, at de, der tidligere havde en alde-

les fast Overbeviisning om, at Christiansø var et af Danmarks Bævn, nu ere komne dertil, at deres Overbeviisning i den Henseende begynder at vikle. Derfor maa man vistnok være betænkelig ved at anvende større Udgifter, end der ere høist nødvendige, og, saaledes som Sagerne staae, forekommer det mig derfor rigtigt, at man indskrænker sig til at bevilge det, som er normeret, som den Sum, hvormed Christiansø maa komme ud af det, thi samtidigt med at man tænker paa at det dog kunde være muligt, at man maatte komme til at nedlægge Christiansø, forekommer det mig, at man kan lade Christiansø nøies med den normale Føde og ikke give den extraordinaire Tilskud, der ligge udenfor det Normale. Det kan gjerne være, at den hvert Aar har krævet saadanne overordentlige Tilskud, men det kan ogsaa være, at Grunden hertil væsentligt ligger deri, at det er vanskeligt at have Tilsyn med et saa fjernliggende Sted. Jeg troer, at det er den høitærede Marineministers Henstgt at underkaste Spørgsmaalet om Christiansø en omhyggelig Undersøgelse i indværende Sommer, og da vil der jo maaskee til næste Aar kunne have en mere nøagtig Kundskab til hvad disse Bygningers Vedligeholdelse paa Christiansø udfordrer, end den, der kan have ved den blotte Indberetning fra Commandanten paa Christiansø. Det forekommer mig, at der fra Thingets Side har været vist en saa stor Beredvillighed med Hensyn til at bevilge Udgifterne til Marinen, at man paa den anden Side kan vente, at Ministeriet vil være betænkt paa at affaafe de Udgifter, som dog muligviis ikke ere aldeles nødvendige eller hensigtsmæssige.

A. Sage: Jeg er ganske vis paa, at det vilde blive høist ubehageligt for Stormag-